

บันทึก

เรื่อง ปัญหาการควบคุมการรับบำนาญของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยหนังสือที่ ๕๙๐๐/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๐๒ ความว่า กระทรวงการคลังแจ้งว่า เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาปัญหาการบอกเลิกบำนาญเพื่อขอต่อเวลาราชการ ของนายแสวง กรุณามิตร แล้วเห็นว่า วันกลับเข้ารับราชการใหม่ หมายถึงวันที่ได้รับการบรรจุและ แต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ส่วนระยะเวลาระหว่างทดลองปฏิบัติราชการเป็นข้าราชการ พลเรือนวิสามัญชั่วคราว ยังถือไม่ได้ว่ากลับเข้ารับราชการใหม่โดยสมบูรณ์ เมื่อเป็นเช่นนี้ กระทรวงการคลังจึงเกิดความสงสัยว่าผู้ที่ได้รับบำนาญ เมื่อกลับเข้ารับราชการใหม่จะเริ่มควบคุม การรับบำนาญของผู้นั้นตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙ เมื่อใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองพิเศษ) ได้พิจารณา ปัญหาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นว่าโดยที่มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ บัญญัติว่า

“

ผู้สอบแข่งขัน ผู้สอบคัดเลือก หรือผู้ได้รับการคัดเลือกที่ไม่เป็นข้าราชการ ให้ แต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวเพื่อทดลองให้ปฏิบัติราชการก่อนเป็นเวลาไม่น้อย กว่าหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี ต่อเมื่อปรากฏว่ามีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถสมควร ที่จะบรรจุและแต่งตั้งได้แล้ว จึงให้บรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญต่อไป ในกรณี เช่นว่านี้ ให้นับวันรับราชการในระหว่างเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวนั้นเป็นวันรับ ราชการตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้และตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ แต่ถ้าปรากฏว่า มีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถ พอที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ออกจาก ราชการ”

ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่าผู้ที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการเป็นเพียงข้าราชการพล เรือนวิสามัญชั่วคราว ยังมีฐานะไม่แน่นอนว่าจะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการพล เรือนสามัญหรือไม่ ระยะเวลาระหว่างทดลองปฏิบัติราชการ จึงยังถือไม่ได้ว่าเป็นการกลับเข้ารับ

ราชการใหม่โดยสมบูรณ์ การกลับเข้ารับราชการจะมีผลสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว และให้นับเวลาราชการในระหว่างเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวนั้นเป็นวันรับราชการตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ได้ยอมให้นับเวลาในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการเป็นวันรับราชการด้วยนั้นก็เพื่อประโยชน์ในการที่จะนำไปเป็นเวลาราชการเพื่อคำนวณบำเหน็จหรือบำนาญเท่านั้น หาได้ถือเป็นวันกลับเข้ารับราชการใหม่ตามนัยมาตรา ๓๐ (จ) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙ ไม่

ด้วยเหตุนี้ การเริ่มควบคุมการรับบำนาญของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ตามนัยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙ จึงต้องกระทำในวันที่ผู้นั้นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งถือได้ว่าเป็นวันกลับเข้ารับราชการใหม่ตามเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๐๕